

candi, bør stilles i Bero. Den Mand, som var vidende, om, at disse Læger vare Morfinister, og har ansat dem i deres Stillinger til Trods for, hvad han vidste, han kan dog heller ikke være med til at indstille disse Læger til Afskedigelse. Jeg retter derfor dette bestemte Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: Agter den højtærede Justitsminister paa Grundlag af, hvad der foreligger for ham, paa Grundlag af denne Indstilling, som Sundhedsstyrelsen har gjort, at afskedige disse Læger fra deres Embedsstillinger? Dernæst: Hvis Justitsministeren ikke agter at afskedige dem nu, agter han saa at lade foretage en Undersøgelse over disse Lægers Forhold, og under hvilken Form skal den foretages? Det er jo meget vigtigt for Fremtidens Skyld at faa at vide, om en Læge har Lov til, naar Sundhedsstyrelsen ønsker Oplysninger om hans Forhold, at sige: Jeg vil aldeles ingen Oplysninger give. Naar en Læge staar anklaget for et eller andet Forhold, kan han i Henhold til Loven om Sundhedsstyrelsen enten indkaldes til et Møde for at svare mundtlig, eller han skal svare skriftlig, men han skal dog svare paa en eller anden Maade. Og jeg spørger tillige Justitsministeren: Anser Justitsministeren det for lovligt, naar Sundhedsstyrelsen retter en Forespørgsel til disse Lægers foresatte, til Karantænelægen, at denne saa ikke svarer? Anser Justitsministeren ikke Sundhedsstyrelsen for at være Lægernes foresatte, saaledes at en Læge er pligtig at svare Sundhedsstyrelsen? Ja, Justitsministeren mener maaske, at der ikke er nogen Forpligtelse til at svare denne Sundhedsstyrelse, men der kommer jo en anden Sundhedsstyrelse efter denne, og Justitsministeren agter dog vel neppe at lave Loven om, der lige er vedtagen efter at være udarbejdet i en Kommission. Jeg spørger Justitsministeren: Hvorledes mener han, det overhovedet skal være muligt for Sundhedsstyrelsen at indhente nogen Art af Oplysninger, naar Lægerne ikke ville svare, og naar Lægernes foresatte, Embedslægerne, heller ikke ville svare? Jeg spørger tillige Justitsministeren: Hvad vil han saa gøre? — han bør i alle Tilfælde overfor Tinget gøre Rede for, hvorledes han vil sætte en Undersøgelse i Gang overfor disse Læger og faa opklaret, om disse Læger skulle afskediges, hvis han ikke mener, at de kunne afskediges paa det Grundlag, hvorpaa Sundhedsstyrelsen har indstillet dem til Afskedigelse. Og jeg vil rette det bestemte Spørgsmaal: Anser Justitsmini-

steren det ikke efter, alt, hvad der nu foreligger oplyst i denne Sag, for nødvendigt, at Etatsraad Hoff's Forhold bliver undersøgt? Mener Justitsministeren, at Etatsraad Hoff efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) og mange andre, den 1. Februar kan tiltræde sin Stilling i Sundhedsstyrelsen og lede den eventuelle Undersøgelse, som skal anstilles mod ham, og den Undersøgelse, som skal anstilles angaaende de her omtalte Lægers Forhold? Jeg tror, at den højtærede Justitsminister maa give et rent, klart og bestemt Svar paa disse Spørgsmaal.

Zahle: Jeg skal fatte mig i Korthed, da jeg har faaet Lov til at faa Ordet før den højtærede Justitsminister. Den ærede Ordførers Bemærkninger om § 7 i Lov Nr. 111 af 30. April 1909 kunne være rigtige i og for sig. Men det, den ærede Ordfører citerede af denne Paragraf, omhandler Spørgsmaalet om at fratage en Læge jus practicandi, det kaldes i Loven deres Kaldsvirksomhed, Retten til at udøve Lægevirksomhed. Men vi staa her overfor et Spørgsmaal af en anden Natur, nemlig Spørgsmaalet om at fratage en Embedslæge hans Stilling som saadan, og der er det klart, at man kan gaa frem paa en noget friere Maade i Undersøgelsen, og navnlig har Justitsministeren der megen Myndighed. Jeg kan ikke se, at det paa nogen Maade kan undgaas, at der maa ske en Undersøgelse af Klagerne over Hoff og over de tre Læger, og det maa ske paa en eller anden Maade, saaledes at de anklagede naturligvis ikke selv lede Undersøgelsen; en saadan Undersøgelse har man dog aldrig set før. Der skal altsaa gaa nogen Tid, og der vil derfor, da Ændringsforslag Nr. 62, som jo er Udgangspunktet for denne Forhandling, i Realiteten mere drejer sig om, hvorvidt der skal finde en Undersøgelse Sted i Sagen Hoff, end om de 1,000 Kr. til Hoff, være god Tid inden tredie Behandling til at lade en Undersøgelse finde Sted og til, efter at man har set Udfaldet af Undersøgelsen, da at stille Forslaget igen ved tredie Behandling. Jeg tilader mig derfor at anmode den højtærede Justitsminister i al Mindelighed om at tage Ændringsforslag Nr. 62 tilbage, for at Folketinget ikke paa ny skal komme i den pinlige Situation at bistaa en Justitsminister med at nægte Undersøgelsen af alvorlige og begrundede Klager, hvilket dette Ting desto værre har maattet gøre